

Teatre... a la Costa Brava sud

Teatre... a la Costa Brava sud

JOSEP ALUM

Afortunadament, l'incendi que es va produir fa uns dies a la cuina del bar del teatre de Blanes no va tenir conseqüències ni personals ni estructurals greus. Això, permetrà que els teatres de Lloret i Blanes, aplegats sota la denominació de Teatre de la Costa Brava Sud, puguin desenvolupar la programació prevista per l'últim trimestre del 2015.

Una ullada al programa, tot i l'absència de produccions de primera divisió (aquestes juguen a Barcelona o a Temporada Alta) permet, no obstant això, visualitzar tot un seguit de propostes a priori prou atractives.

Dins l'oferta, el públic podrà trobar una mica de tot. Muntatges amb

llenguatge contemporani com La supervivència de les lluernes de Teatre Sistèmic o U-Bhan dels lloretencs de La Caravana de les Arts. Una "teatralització" de les propostes que, des de Tele-Taxi, fa l'inefable Justo Molinero, amb ell mateix al davant i el seu equip al costat. En Joan Pera, amb el monòleg Fer riure és un art dirigit per Martí Torras Mayneris. No us perdeu el treball de direcció d'en Martí i el de cinc clowns, que fan de Rhum, un espectacle de pallsos extraordinari i que podreu retrobar aquest desembre al Lliure de Gràcia. I tornant a la Costa Brava Sud, tindrem també ocasió d'esbrinar, per què El llarg dinar de Nadal ha estat nominat als premis Butxaca. D'acostar-nos a Carlo Goldoni (Comèdia dell'arte) en la proposta que de L'adulador fa el grup independent vilanoví La Raspa. I és clar, de veure dues propostes, com Ara que ho tenim tot i L'alè de vida, que en la línia de produccions amb només dos actors o dues actrius, més o menys mediàtics, tant han proliferat aquests darrers anys. Per cert, Magda Puyo, que firma la direcció de L'alè de la vida, és des de fa pocs dies la nova responsable de l'Institut del Teatre.

Tot plegat, amanit amb algunes propostes d'entitats locals, amb teatre familiar i amb uns preus, en general, raonables, hauria de servir perquè aquells que diuen allò de "sí, a mi m'agrada molt el teatre", però, o no hi van o hi van molt poc, no tinguin excusa per acostar-s'hi, com a mínim, un parell de vegades.

Ah! I per acabar i amb tot el respecte, una suggerència pels programadors i per el primer trimestre del 2016. Què els semblaria portar a Blanes (si les condicions econòmiques no ho fan inviable... que no ho crec) Coses nostres d'en Ramon Madaula, guanyadora del premi de teatre Recvll 2014 i actualment en gira? Programar-la una setmana abans o una setmana després de l'entrega dels premis Recvll 2016 suposaria tot un plus.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/11/01/teatre-costa-brava-sud/750794.html?utm_source=rss